

**Uchwała Nr XVII/81/2016
Rady Powiatu w Środzie Śląskiej
z dnia 25 lutego 2016 roku**

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność
Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Środzie Śląskiej**

Na podstawie art.12 pkt 11 ustawy z 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2015 poz. 1445) w związku z art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 23).

Rada Powiatu w Środzie Śląskiej uchwala, co następuje:

§ 1

Po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Rewizyjnej stanowiącym **załącznik** do niniejszej uchwały – uznać skargę na działalność Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Środzie Śląskiej za niezasadną.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY
Witold Rutkowski

*Załącznik do uchwały Nr XVII/811/2016
Rady Powiatu w Środzie Śląskiej z dnia 25.02.2016*

Stanowisko Komisji Rewizyjnej

dotyczące realizacji uchwały Nr XVII/76/2016 Rady Powiatu w Środzie Śląskiej z dnia 28 stycznia 2016 roku w sprawie zlecenia Komisji Rewizyjnej Rady Powiatu w Środzie Śląskiej zbadania zasadności skargi na działalność Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Środzie Śląskiej

Komisja Rewizyjna po rozpatrzeniu przy pomocy powołanego zespołu kontrolnego skargi stwierdziła:

1. Postępowanie w sprawie rozwiązania umowy zostało przeprowadzone w oparciu o zapisy umowy, dobrowolnie przyjętej przez obie strony, to znaczy także przez skarżących, zawierającej niezbędne elementy ustawowe. Komisja Rewizyjna nie posiada kompetencji, jak również umocowania prawnego w kwestii rozstrzygnięcia ewentualnych sporów cywilnych dotyczących samych zapisów umowy oraz zasadności jej rozwiązania. Natomiast w świetle zapisów umownych ziściły się przesłanki wskazane w niej jako podstawa jej rozwiązania. Droga ewentualnego sporu cywilnego nie jest dla skarżących zamknięta, natomiast zauważyć należy, iż istnieje po stronie powiatu wola ugodowego zamknięcia sporu cywilnego, będącego w istocie przedmiotem skargi administracyjnej, w trybie powszechnoskargowym.

2. Komisja Rewizyjna nie znalazła podstaw do podtrzymania zasadności zarzutu dotyczącego tendencyjnych działań dyrektora PCPR opisanych przez skarżących, gdyż obie strony zgodnie potwierdziły, że w roku 2015 nie utrzymywały regularnego osobistego kontaktu, oprócz spotkania w dniu 11.12.2015 r. Dokumentacja zebrana w sprawie także nie dała podstaw do stwierdzenia zasadności zarzutów skarżących w tym zakresie.

3. Komisja Rewizyjna widzi jednakowoż pewne przesłanki, ujawnione przy okazji rozpoznawania skargi, do stwierdzenia, iż zaistniały okoliczności o charakterze uchybień służbowych po stronie Dyrektora PCPR podczas spotkania ze skarżącymi, a dotyczące przedwczesnego oddalenia się z miejsca spotkania ze skarżącymi, wyznaczonego przez przełożonego. Do Komisji Rewizyjnej należało co prawda wzięcie pod uwagę, że skarżący swoim emocjonalnym wystąpieniem oraz zarzutami bezkompromisowo sformułowanymi wobec Dyrektora przyczynili się do zaistniałej sytuacji jednak mając na względzie szczególnie wysokie wymagania stawiane urzędnikom samorządowym w zakresie komunikacji ze stronami, Komisja Rewizyjna ocenia wskazane powyżej zajście jako niestosowne. Komisja Rewizyjna ustaliła, że po zaistniałym zdarzeniu Starosta Powiatu, jako bezpośredni przełożony dyrektora PCPR, wdrożył działania naprawcze.

Rekomendacje Komisji Rewizyjnej:

1. Należy uznać skargę, co do jej przedmiotu, za niezasadną.
2. Komisja Rewizyjna zauważa, że w celu wyeliminowania sytuacji, które pozamerytorycznie mogą wpływać na kształtowanie opinii o jednostce samorządowej, wskazane byłoby wprowadzenie systemu prawidłowego działania i reagowania dla pracowników samorządowych.

Czesław Osiecki

Jadwiga Rybacka

Jan Piotrowski